

giver alligevel en vis ubehagelig Umstændighed. Overhovedet mener jeg i Virkeligheden, at det kan være pinligt nok at behandle disse Spørgsmaal om end mindre pinligt over for Universitetet, fordi det ikke har kunnet med Kraft gøres gældende, fra Universitetets Side, at der i Virkeligheden kræves større Lønninger end Tilfældet er. Jeg skal ikke nægte, at jeg ser i den højtærede Ministers Optræden en Indrømmelse deraf, for det forstaaer jeg sandelig ikke, hvorledes man kan begynde med at hævde, at der skal saa forøgede Lønninger til, som den højtærede Minister har krævet, og som ogsaa fra Universitetets Side ere blevne forlangte, og saa kan komme til at sige: vi nøjes med 400 Kr. Den ærede Minister nævnte et Ord, som jeg tror er sagt her i Tinget af det ærede Medlem for Røge (Hørup) om Forøgelsen af aandelige Værdier. Jeg antog, at naar den ærede Minister stillede et Forslag med Hensyn til Universitetet, gif det ud paa at forøge de aandelige Værdier her til Lands, men den ærede Minister vil dog ikke paastaa over for mig, at de aandelige Værdier her til Lands forøges, fordi en Række Professorer faa 400 Kr. mere om Aaret. Saa lavt ere vi dog vel ikke stillede, at den Forøgelse kan betyde noget med Hensyn til de aandelige Værdier her i Landet. Overhovedet er det naturligvis altid vanskeligt at forene dette materielle Krav med det aandelige. Det kan være vanskeligt nok at bevise, hvorledes det skal gøre en Videnskabsmand dygtigere eller genialere at han faar saa og saa mange flere hundrede Kroner aarlig, men jeg kan forstaa, man kan udtrykke sig saaledes, at man siger: vi kunne overhovedet ikke faa Videnskabsmænd for den Pris, det er for lidt, vi give dem. Men det skal ingen faa mig til at tro, at danske Videnskabsmænd ere saa daarligt stillede aandeligt talt, at de lade sig mere købe for 400 Kr. end for den Sum, som de for Tiden faa. Jeg synes altsaa, at den højtærede Minister har i Virkeligheden dels slaaet sig selv paa Munden, dels stillet Universitetet lavt, ved hvad her er sket, men det bliver hans Sag. Det kan jeg ikke have noget at gøre med. Men fra Folketingets Side har Stillingen været den, at vi vilde ikke gaa til en Lønningsforbedring, uden at vi fik en Række af Reformers ved Universitetet med og ikke for helt andre Loves Skyld. Nu, den Sammentobling som her er sket, maa staa paa de Herrers Regning, som have foretaget den Handel, som er foretaget i Aar. Det vilde være ganske urimeligt for os andre, som overhovedet ikke have været med til Forudsætningerne for det Hele,

om vi vilde være med til Konsekvenserne deraf. Nej, politisk set maa ærede Medlemmer indrømme dette, at vi, som ikke have været med i det Hefsetøffen, hvori de have tilberedt den Ret, som nu er kommet ud deraf, ikke have kunnet tage andet Standpunkt dertil end det rene Standpunkt, som er Folketingets gamle, nemlig dette, at vi ikke ville have noget at gøre dermed, naar det ikke gælder andet end Lønningerne. Nu forkynde de os jo ganske sikkert, at disse andre Love skulle være afhængige af denne, saaledes at de skulle kunne gennemføres, hvis denne Lov gennemføres. Dertil vil jeg sige, det er ikke for os noget Bevis for, at de ikke kunne gennemføres, hvis denne Lov ikke bliver gennemført. Det er noget, som maa staa for de Herrers Regning. De have ført Forhandlingerne, og kun de kunne sige det med den Sikkerhed, som de kunne have, der have ført Forhandlingerne med Ministrene og Landstingsmændene, de Forhandlinger, som nu forkyndes i de Blade, man overhovedet kan have sin Bidsen fra. Kun de kunne vide noget derom. Vi andre kunne ikke vide det. Vi maa tage Sagen rent sagligt. Det har jo været den saglige Forhandlings eneste Mærke, at vi for Fremtiden ikke tog en Sag politisk, men kun for hvad den i sig selv var værd. For os har denne Lov ikke været andet værd, end at vi ikke ville gaa ind paa den, hvis vi ikke opnaaede andet derved, end at komme til at give en Lønningsforhøjelse til en Række Embedsmænd ved Universitetet. De andre, Herrer, som have vidst mere om denne Sag, de have jo deres Grunde, men dem kunne vi ikke tiltræde, da vi hverken have kendt den Maade, hvorpaa Grundene ere komne frem eller overhovedet vide noget om, hvad Sikkerhed de Herrer have for at gennemføre deres Anskuelser paa de forskellige Punkter, som de nu altsaa mene at kunne gennemføre.

J. Scavenius: Jeg har ved de Udtalelser, der ere fremkomne om, hvad jeg sagde før, fundet mig foranlediget til at bede om Ordet for et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3dje Valgtres (Dinesen) mente, at denne Sags Gennemførelse sammen med de andre Sager, som staa i en vis Forbindelse med den, altsaa at disse Sagers Gennemførelse beviste en Smødekommen fra begge Sider, en Smødekommen, som man maatte være glad og tilfreds over. Jeg vil indrømme ham, at en Del af disse Sagers Gennemførelse vise en meget stor Smødekommen fra den Side, hvortil jeg henregner mig; det viser en meget stor Smødekommen, at man